

InterogaTIFF

Wim Wenders, invitatul special al acestei ediții TIFF, omagiat în secțiunea 3x3 pentru întreaga carieră.

➤ PAGINA 7

Zilele Filmului Românesc

înseamnă multe proiecții și evenimente, numeroși invitați.

➤ PAGINA 3

APERITIFF

 FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA

EDIȚIA 9, 28 MAI – 6 IUNIE 2010, CLUJ

Publicație oficială a TIFF
#8, Vineri, 4 Iunie, 2010
www.tiff.ro

Prezentat de:

Reconstituirea

De la ora 21.30, la sala UBB Auditorium, va fi proiectat filmul *Reconstituirea*, în regia lui Lucian Pintilie. Anul acesta se implinesc 40 de ani de la lansarea acestui film românesc care și-a pus amprenta asupra cinematografeiei autohtone. Filmul va fi proiectat în prezența actriței Ileana Popovici.

Magda Mihăilescu: “*Reconstituirea* este filmul jocului tragic al mimării realității. În acest film Pintilie sfidează reperatele metaforice”.

Cristina Corciovescu: “Cel mai bun film al lui Pintilie. O piatră de hotar în cinematografia românească. Dovadă incontestabilă a vocației reliste a cinema-ului nostru, confirmată strălucit de noua generație.”

Anca Grădinaru: “Fără îndoială, una dintre cele mai îndrăznețe pelicule est europene despre cinema-ul de propagandă aflat în slujba unui stat represiv. Reconstituirea unui incident banal pentru un film educativ devine pretext pentru regizorul Pintilie de a investiga manipularea ideologică, puterea malefică a filmului de a distruge minți și destine, dar și teme eterne precum prima dragoste, prietenia, sacrificiul sau indiferența.”

Andrei Crețulescu: “*Reconstituirea* este acel film pe care-l vezi și revezi și crezi că-l înțelegi, dar care reușește să te surprindă dureros din nou și din nou”.

Cristi Mărculescu: “Este miraculos că un subiect atât de riscant a trecut de cenzurile republicii socialiste. Este fabulos cum filmul lui Pintilie nu a îmbătrânit, nu s-a datat și nu a căzut în derizoriu și obsolescență ca mai toate peliculele de dinainte de 1989. Este uimitor cât de proaspete, acute și valide au rămas și subiectul, actingul și regia semnată de Lucian Pintilie de pe atunci capabil de cinismul negru și sublim care i-au devenit sinonime.” ■

APERITIFF / 2

Workshop Kodak

Să forțăm împreună granițele peliculei Kodak!

În platoul de la mansarda Facultății de Teatru și TV vreo opt studenți roiesc în jurul unui decor minimal. Senzațiile se amestecă. Sînt agitați, emoționați, obosiți. Paul Frandoș (22 de ani, anul 4), cel desemnat să stea în spatele camerei de filmat, îmi explică rapid povestea. Vor face un film trist, în culori tipătoare și vioară pe fundal. Totul dintr-un singur cadru, cu trecere de la zi la noapte.

Așa arătau ultimele minute de pregătire a uneia dintre cele trei grupe de studenți care au participat la *Workshopul Stop By, Shoot Film*, găzduit anul acesta de Facultatea de Teatru și TV. Ca și în ultimii ani, pelicula a fost asigurată de Kodak Cinelabs România. Asociația Operatorilor Români (RSC) l-a adus pe regizorul și directorul de imagine Iosif Demian pentru a se ocupa de studenți. Aceștia, 25 la număr, din toții anii facultății de Cinematografie, au fost aleși în funcție de experiență și entuziasm.

Workshop-ul a constat într-un masterclass de două zile în care studenții au fost împărțiți în trei grupe, s-au stabilit subiectele și rolul fiecăruia în echipă. Scopul a fost realizarea unui cadru secvență în care se face trecerea de la zi la noapte, fără tăietură. Workshop-ul de anul acesta a fost supra-intitulat "Învață să greșești – să forțăm împreună granițele peliculei Kodak."

Profesorul Aron Xantus, cel care a realizat asistența profesională ne explică: "Workshop-ul a avut ca obiectiv familiarizarea studenților cu tehnica și arta imaginii de film, care presupune o atitudine cu mult mai riguroasă, o responsabilitate sporită, aptitudini de cinematografie mai rafinate din partea celor care lucrează cu aparatul de filmat, vizavi de tehnica digitală."

După ce toate cele trei echipe au dat stop camerei, materialul a fost transportat la București, pentru a fi prelucrat în laboratoarele Kodak. Exercițiile cinematografice vor fi vizionate de către studenți și profesori, urmând ca Iosif Demian să discute despre calitatea filmelor într-o sesiune de conferințe pe internet. ■

– CRĂIȚA NANU

AperiTiff

- Redactor șef: Ana Maria Sandu
- Redacție: Anca Grădinariu, Cristi Mărculescu, Mark Racz, Crăița Nanu, Cătălin Moise, Lavinia Gal, Raluca Bugnar
- Traduceri: Oana Darie
- Design: Carmen Gociu

- Ilustrație: Matei Branea
- Distribuție: Ionuț Husti
- Tipografie: Media Pro

Echipa AperiTiff scrie despre festival și pe www.hboclub.ro

AlternaTiff

AlternaTiff înseamnă muzică bună

Concertele de pînă acum au atras un public numeros. Nu le ratați nici în zilele următoare. Distracție garantată!

Vineri, 4 iunie

Ora 21:30 – Scena Meeting Point - Kumm (București, Cluj)

Ora 22:30 – Scena Zorki - Off The Record - Alternativ Quartet (Cluj), The Pixels (București) – visuals Dan Vezentan. After-party – Electroclown (Cluj)

La Meeting Point, în aer liber, la Muzeul de Artă (Piața Unirii, nr. 30) intrarea e gratuită. În **Zorki – Off The Record** (strada I. Rațiu, nr. 10) **biletele costă 15 lei**. **Voluntarii TIFF beneficiază de o reducere de 5 lei.**

Votul publicului

COMPETIȚIE

4.71	Grașii / Gordos
4.63	Medalia de onoare / Medal of Honor
4.31	Felicia, înainte de toate / First of All, Felicia
4.24	Invers / Reverse
4.18	Nimic personal / Nothing personal

BAROMETRUL GENERAL

4.80	Brendan și secretul din Kells / Brendan and the Secret of Kells
4.78	Karla și Jonas / Karla and Jonas
4.75	Metropolis
4.68	Presupus vinovat / Presumed Guilty
4.64	Bodega Soul Kitchen / Soul Kitchen

Concurs

Cine a văzut cele mai multe filme la TIFF?

În ultimii opt ani ai fost la filme de dimineața pînă seara? Cîte filme ai văzut la TIFF? Uimește-te! Arată-ne biletele rupte dar păstrate cu grijă. Ne rezervăm dreptul să ne povestești faza ta preferată din oricare dintre ele. Nu e ușor, dar pasiunea pentru filme îți poate fi răsplătită! Noi punem la bătaie premiul și un interviu cu cel mai bun dintre cei buni. Cel care a văzut mai multe filme decît noi... Sîmbătă la 12, la cinema Republica în hol, te vom cunoaște!

Adrese Cinematografe

- REPUBLICA, Pța. Mihai Viteazul, nr. 11
- ARTA, Str. Universității, nr. 3
- VICTORIA, Bdul Eroilor, nr. 51
- CINEMA CITY (în incinta Iulius Mall)
- ECHINOX (curtea interioară a Universității Babeș-Bolyai), str. Universității 7-9
- INSOMNIA CAFE, Str. Universității nr. 2
- IULIUS MALL (parcare Auchan, proiecții drive-in), Str. Alex. Vaida Voievod nr. 53-55
- AUDITORIUM UBB, Str. M. Kogălniceanu nr. 3
- PIAȚA UNIRII, MEETING POINT și TIFF LOUNGE (în incinta Muzeului de Artă), Pța Unirii nr. 30

Zilele filmului românesc la TIFF (3-6 iunie)

MEDIA Desk la TIFF 2010: training, markets și networks in Europe

➔ **Vineri, 4 iunie, orele 11.00**, la TIFF Lounge MEDIA Desk România (reprezentată de Valentina Miu) și TIFF, sprijinit de Programul MEDIA, vă așteaptă la seminarul *Training& Markets& Networks*. Vor fi prezentate programe de training și inițiative de piață sprijinite de Programul MEDIA.

Pentru anul 2010 MEDIA a selecționat și co-finanțat 63 de programe pentru formarea profesioniștilor din industria audiovizuală și 50 de inițiative privind acțiuni de promovare. Acestea variază de la piețe tradiționale la cele virtuale, de la forumuri de coproducție la baze de date, de la întâlniri regionale la piețe internaționale de anvergură.

Sprijinul MEDIA pentru piețe și acțiuni de promovare facilitează întâlnirea profesioniștilor din domeniu în cadrul activităților desfășurate atât în Europa cât și în țările terțe. Îmbunătățirea accesului industriei europene la alte piețe este importantă atât în termeni de competitivitate pentru stimularea creării de parteneriate și pentru acumularea de experiență în domeniu, cât și pentru dobândirea de beneficii economice. Deși diferă în termeni de poziționare, target și mărime, aceste inițiative au fost selectate de MEDIA pentru că și-au dovedit calitatea și profesionalismul, au dimensiune europeană, sînt în beneficiul industriei audiovizuale, stimulează diversitatea privind conținutul proiectelor și noile talente.

Alături de creșterea circulației operelor audiovizuale europene în interiorul și în afara UE, un alt obiectiv esențial al programului MEDIA este întărirea competitivității sectorului audiovizual european, formarea profesioniștilor din domeniul audiovizual fiind prioritară pentru îndeplinirea acestui obiectiv.

Paneluri / Workshopuri

➔ Fondurile Regionale de Film din Europa –

Vineri 4 iunie, Hotel City Plaza, 11:00 – 13.00

Dezbaterea își propune să prezinte factorilor de decizie locali, regionali, precum și reprezentanților CNC și MCC prezenți la eveniment, exemple concrete din practica europeană în domeniu, modul de organizare și funcționare a acestor fonduri, precum și efectele economice benefice pe care o astfel de finanțare (acordată de o instituție publică producătorilor care filmează în orașul/regiunea respectivă) le presupune.

Invitați la dezbateri: Peter Zawrel (directorul Vienna Film Fund, Janos Keresnyei și Tamas Joo (Southern Transdanubia Film Fund - Pecs, Ungaria). Ambele fonduri sînt membre ale CINEREGIO, organizația europeană care grupează aceste fonduri regionale de film.

Obiectivul pe termen scurt al acestei prime dezbateri ar fi constituirea unui grup de lucru care să propună comunității locale din Cluj posibila înființare a Fondului de Film Transilvania.

România este singura țară din Estul Europei fără un astfel de fond funcțional.

➔ Modele de finanțare a filmelor în Europa

(focus: Israel și alte țări)

Vineri 4 iunie, Hotel City Plaza, 15:00 – 17.00

Prezentare a unor modele de succes în ce privește modul de organizare și funcționare a unor institute naționale de film. Despre succesul unor inițiative legislative, despre cum se acordă finanțările, sprijinul acordat coproducțiilor minoritare, bugete anuale, stabilirea unor direcții prioritare la finanțare, subvențiile acordate sălilor de cinema, sisteme de tax incentive, fonduri regionale.

Invitați: Katriel Schory (director – Israel Film Fund) și alți invitați români și străini.

Zilele filmului românesc

Martți după Crăciun

Cel de-al patrulea film al regizorului Radu Muntean continuă genul de poveste urbană, care vorbește despre drama generației "40 minus", inaugurată o dată cu *Boogie* (2008). Dacă în *Boogie* aveam de-a face cu o lume a bărbaților angoasați, looseri sau familiști, aici, adulterul soțului este scînteia care aruncă toată iluzia familiei perfecte în aer: copilul răsfățat căruia nu-i lipsește nimic, vacanța la ski în Austria, apartamentul atent renovat etc. Mai dramatic și prin subiect și prin ton, *Martți după Crăciun* nu devine tragic. Cei doi soți își consumă criza conjugală mocnit și ajung la un fel de civilizație a separării. Relația dintre soțul adulterin (Mimi Brănescu) și stomatoloaga (Maria Popistașu) are o temperatură mai ridicată, iar scenele de budoar dintre ei sînt foarte bune.

Nu nebulia, pasiunea bolnavă ca-n *La femme d'à côté* a lui Truffaut le schimbă destinele protagoniștilor lui Radu Muntean, ci o criză existențială venită pe fondul unui confort al prea previzibilului. Nimic nu pare că li s-ar putea întîmpla și așa se și poartă. Numai că, lucrurile se întîmplă exact ca-n viață. El se îndrăgostește foarte tare de o altă femeie și nu mai poate/vrea să trăiască ca și cînd nu s-ar fi întîmplat nimic...

Martți după Crăciun e o poveste onestă, sensibilă, scrisă cu mare atenție la nuanțe și filmată frumos. Și care ni-l arată pe Radu Muntean și mai bine instalat într-o poveste intimistă, cu multe cîrlige la public. ■

– ANA MARIA SANDU

Zilele filmului românesc

Francesca

Filmul lui Bobby Păunescu este o cartografiere fragmentară a unui fenomen: imigrația. Studiul de caz rece, distant, lipsit de tezisme tematice sau indiscreții vizuale, centrat pe ultimele pregătiri grăbite ale Francescăi, educatoare de grădiniță pe punctul de-a imigra în Italia. De ce să emigreze? De ce tocmai în Italia? Nici Francesca nu știe. Și pendulările ei între speranță și îngrijorare, hotărâre și nesiguranță sînt jucate deloc declamativ de Monica Bărlădeanu, deosebit de capabilă într-un registru de low-key acting deloc parcticat pe melaguri românești. Ca film de debut nu ai ce să-i reproșezi: e mult mai corect, coerent și interesant decît media. Ca film românesc, cablat la noul val și la stagnanta bucată de cotidian imund este o excepție bienvenită: nu cerșește empatii, nu focalizează pe nămoluri proto-urbane sau noroaie sufletești, nu studiază la milimetru timpii morți și nu se înfige în intimitatea fiziologică a personajelor. Narativ vorbind, are elipse puternice: și chestiunile care au loc dincolo de pregătirile de plecare ale Francescăi spre o iluzorie Italie sînt relevante tocmai pentru că implică mai mult creierii de spectator. În fundal sînt o mamă cam aeriană (Luminița Gheorghiu), un iubit cu probleme cu recuperatorii (Doru Boguță), prieteni îngrijorați de decizia Francescăi de a se arunca în incertitudine și necunoscut cu capul înainte. Tot în fundal, dincolo de famozissimele cuvinte defăimătoare la adresa domanei Mussolini și dincolo manifestările dubios abuzive ale recuperatorului Remulus (interpeetat fabulos de Mihai Dorobanțu) sînt marile întrebări pe care filmul le generează dar nu le vocalizează. ■

- CRISTI MĂRCULESCU

Dacia, dragostea mea

Construit în jurul unuia dintre cele mai puternice brand-uri ale lumii comuniste, autoturismul Dacia, documentarul realizat de Julio Soto și Stefan Constantinescu spune o poveste tragi-comică despre marca de mașină a unei lumi ciudate, absurde, în care visul fiecărei familii era să aibă aceeași mașină în fața casei sau în curtea blocului. Ce

s-a ales de acest vis de aur al României comuniste, pare că se întrebă autorii.

Așadar, filmul are un subiect extrem de bun și o abordare empatică și plină de umor, dar prea pulverizată. Și mă gîndesc acum la planurile poveștii, care te plimbă din casa lui Ninel Staicu, un personaj dubios, filmat în mijlocul unui palat kitch, care se vrea un muzeu viu al epocii de aur, la instantaneele la munte și la mare în care tot felul de oameni sînt immortalizați lîngă daciile lor care făceau parte din familie, plus aventura de după revoluție, cînd doi români pe care regizorii îi însoțesc pînă în Spania, pleacă cu o dacie "pensionară" pînă în Spania. Vizita la uzina Renault, fuga lui Miodrag Belodedici din România, șoferul care îl duce pe Nicolae Ceaușescu pînă la Tîrgoviște în 1989, liftiera de la Teatrul Național, ea însăși o instituție, care coase goblenuri și va face și cîteva și cu modele mai vechi și mai noi de dacie etc. apar în scenele acestui film.

Emoționant uneori, demonstrativ în alte momente, *Dacia, dragostea mea* nu recuperează sentimental legătura românului cu dacia lui, ci urmărește mai degrabă la nivel simbolic capitalul de imagine pe care a avut-o această marcă de mașină în România. ■

- ANA MARIA SANDU

Proiecție specială

Copiii Uraniului

Vineri, 4 iunie, începînd cu ora **15.00**, în cadrul proiectului TIFF gîndește verde, TIFF Lounge va găzdui proiecția specială (oferită de Electrogrup) a documentarului *Copiii Uraniului* (regia Adina Popescu și Iulian Manuel Ghervas). Cîștigător al premiului pentru

"Cea mai bună cercetare într-un film românesc" la ediția din 2009 a Festivalului Internațional de Film Documentar ASTRA de la Sibiu, *Copiii Uraniului* spune povestea dramatică a așezării miniere Băița Plai din județul Bihor. Aceasta a fost ridicată în anii '50 după descoperirea de către ruși a unui bogat zăcămint uranifer și exploatată masiv. Azi, în Băița Plai mai trăiesc în prezent aproximativ 90 de oameni. O comunitate mică și săracă într-un loc care pare devastat de un bombardament atomic. Proiecția filmului va fi urmată de o dezbatere pe teme eco în prezența celor doi regizori ai filmului, Adina Popescu și Iulian Manuel Ghervas. Tot în cadrul proiectului **TIFF gîndește verde**, Euro GSM îi invită pe toți cinefilii care vor să susțină ecologia la un concurs cît se poate de "verde": cei care își vor recicla telefoanele mobile la standul Euro GSM, special amenajat în Piața Unirii, au ocazia să cîștige o invitație pentru două persoane la proiecția filmului *Baaria*, în regia lui Giuseppe Tornatore, programată pentru **5 iunie, ora 21:45 la Ursus Open Air**, dar și un voucher de 25 lei reducere la achiziționarea telefonului Nokia X3.

COMPUTERS
DOMINO

Zilele filmului românesc

Portretul luptătorului la tinerețe

În ciuda faptului că împarte cu suratele recente estetica frustă, filmarea „din mină” și predilecția pentru cadrele lungi, cu aer de improvizație, debutul lui Constantin Popescu nu prea seamănă cu nimic din ce s-a făcut pînă acum în atît de comentatul nou cinema românesc. După o seamă de scurtmetraje diverse dar aplicate (*Canton*, *Apartamentul* și, mai ales, *Apă* – un soi de repetiție pentru *Portrait*), regizorul a hotărât să atace un proiect a cărui ambiție pare vecină cu nebunia – o trilogie despre rezistența armată anti-comunistă din anii '50, capitol dureros și încă sîngerînd din istoria post WW2 a României. Primul episod al acestei trilogii (care se va chema *Aproape liniște*) se concentrează pe figura emblematică și controversată a lui Ioan Gavrilă Ogoranu – partea a doua îi va aduce în prim-plan pe frații Arnăuțoiu, în timp ce episodul final va fi dedicat Elisabetei Rizea. Acum, trei lucruri se cer precizate degrabă – mini-scandalul ce a acompaniat premiera berlineză a filmului (secțiunea Forum 2010) e pe jumătate stupid, pe jumătate malițios, ridicol pe de-a-ntregul; comparația (inevitabilă) cu *Che* (mai ales *Guerilla*) e doar parțial justificată (și ar trebui tratată ca un compliment) – proiectul lui Constantin e mai vechi deîntîi cel al lui Soderbergh (care, oricum, l-a moștenit de la Terrence Malick), filmul a fost gata înainte (!) de premiera canneză a sus-citativului, ideologia se situează taman la polul opus și, oricum, nu cred că există foarte multe feluri de a filma, în păduri și văi, luptători sfîrșiți care nu mai știu încotro și de ce; în fine, cu tot aerul de reconstituire (întărit de, e drept, prea multe inserturi, date și explicații) și cu toți anii petrecuți de regizor în arhive, *Portrait*... nu e nicidecum un film didactic, sau, și mai rău, unul istoric. Este un epic brutal și necesar, o binevenită schimbare în peisajul urban/mărunt al ultimilor ani, o reverență adusă unor oameni (copii?) pe care istoria, chiar și cea neaoșă, îi (re)cunoaște pre puțin și un soi de dojană blajină dar fermă la adresa celor care încă mai cred că țara asta e populată exclusiv din călăi și mișei. ■

– ANDREI CREȚULESCU

Agendă

- ➔ **Ora 11.30 la TIFF Meeting Point** lansarea colecției de cărți *Arta 007* (IBU Publishing), o serie de trei volume de critică de film despre care vor vorbi Mihai Fulger, Cristina Corciovescu și Florin Barbu.
- ➔ **Ora 12.00 – 14.00 la Galeria Muzeului de Artă** Masterclass Wim Wenders.
- ➔ **Ora 17.00 la TIFF Meeting Point** lansare de carte *Mircea Veroiu, ultima vară a tinereții*, scrisă de Silvia Kerim.
- ➔ **Ora 17.00 la TIFF Lounge** îi puteți pune întrebări lui Corneliu Porumboiu.
- ➔ **Ora 19.00 la Cinema Arta** proiecția filmelor realizate în cadrul programului *Let's Go Digital!* TIFF 2010.
- ➔ **Ora 19.00 la UBB Auditorium** proiecție *Aviatoarea din Kazbek* în prezența regizoarei, membră a juriului TIFF, Ineke Smits și a actriței Anamaria Marinca.
- ➔ **Ora 21.00 la Cinema Republica** proiecție *Martî, după Crăciun* în prezența regizorului Radu Muntean.

Umbre

It's not all about zombies

Red, White and Blue

Deliver us from Evil

Secțiune de umbre mi-a fost simpatică în mod constant și cum să nu am foarte aproape de inimă antidoturile veninoase, cu psihoze, monștri, alieni și revărsări de mațe, cînd tocmai dubioșeniile aparent slectate și calibrate doar pentru “iubitorii genului” pot furniza revelații festivaliere și pot ori-cînd splăla din cutia craniană de spectator de plictisuri, iritări sau frustrări. A doua zi a cinema-ului nostru drag, premiat și realist este și ziua *Umbrelor*. Pentru că după ce au parazitat împrăștiate înaintea filmelor din competiție mare parte din festival, scurtmetrajele mai mult sau mai puțin horrorifice se grupează în două calupuri.

Deci, la cinema Arta, începînd cu orele 20.30 în prezența trio-ului de jurați (Michelle Hoekstra, documentaristă, coordonatoare și organizatoare a mai multor festivaluri, Sam Rumley, autor de cinema tenebros contemporan și Lucian Maier, clujean și critic de film) se dezlănțuie ororile și pen-umbrele secțiunii.

Lungmetrajele din secțiunea non-competitivă s-au infiltrat și ele tentacular prin cinemaurile TIFF-ului. La Iulius Mall rulează cel mai recent filmat thriller dramatic semnat de Sam Rumley: *Red, White and Blue*. Poveste în cheie realistă low-budget despre existența prin excelență sexuală a unei june anonime. Virat ulterior în dublu revenge-movie filmul lui Rumley dez-bate, dincolo de sexvențe și violențe circumstanțele atenuante: abuzul sexual suferit în copilărie poate fi un carte-blanc pentru un mic masacru subtil, lent și sexual? Dragostea sinceră poate fi tolerabilă ca rezon pentru o răzbunare sadică?

Deliver us from Evil nu pune prea multe întrebări. Dar sondează dincolo de respectabila, miloasă și împăciuitoarea fațadă a creștinismului pentru a descoperi bestiile umane dispuse la linșaj și crime. Ole Boredal, danez cu antecedențe situate pe linia de demarcație dintre thriller și horror (*Just Another love Story*, *The Substitute*) îi pune pe bunii creștini dintr-un anost orașel danez în fața unui sinistru accident: o bătrînă călcată cu camionul. Deloc străin de agitația pe care decesul soției unui fioros și mult-respectat stîlp al comunității ar cauza-o, șoferul vinovat concepe un plan deosebit de inteligent pentru un white-trash danez. Iar crima este pusă în spatele unui refugiat bosniac. Urmează o impecabil tensionată descindere într-un infern al furiei și urii pure, un asediu, alte cadavre și un gust amar apropos de isușii și hristoșii de cauciuc ai unora dintre frații noștri creștini.

Blood and Rain, unul din favoriții personali ai acestei ediții vine tocmai din Columbia și aterizează fix la cinema Republica. Ce-ar fi de apreciat la povestea unui taximetrist, nici prea tupeist și deloc karatist care vrea să-și răzbune fratele lichidat de un dealer local de cocaină? Amestecul de revenge movie cu thriller urban, senzația de sufocare indusă de orașul (Bogota) ploios, întunecos și bine împărțit între varii grupuri mai mult sau foarte mult mafioate. Personajele pierdute printre cluburi de noapte, urmăritori, droguri, alcooluri. Faptul că este un film dintr-o bucată, și nu mă refer la cadru-sevență cît la o un scenariu lipsit de cusături cu ațe albe și la o regie foarte capabilă să cauzeze frisoane. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

Zilele filmului românesc

Bună, ce faci?

Au trecut 15 ani de când Alex Maftai a făcut scurtmetrajul *În fiecare zi e noapte*, urmat, 4 ani mai târziu, de debutul în lungmetraj *Fii cu ochii pe fericiere*. Iată o informație aflată, mi-e rușine s-o mărturisesc, în urmă cu aproximativ o lună ... Desigur, s-ar putea spune că în cea de-a doua jumătate a anilor '90, când a avut loc debutul cu pricina, România era departe de a fi un subiect favorit de conversație, cel puțin în materie de cinema. Oricum, motivul pentru care îmi accept cu atita ușurință ignoranța e următorul – în ceea ce privește noul val, *Bună, ce faci?* e un soi de debut, un pas hotărât în direcția unui foarte dorit și mult visat cinema comercial, un pas ce i-ar putea ajuta pe oameni să se relaxeze apropo de una dintre marile temeri provocate de acest subiect – da, SE POT face filme comerciale fără a le transforma în mostre cutremurătoare de vulgaritate. Cu alte cuvinte, da – *Bună, ce faci?* e o comedie romantică deopotrivă delicată și șarmantă care se bazează puternic pe potrivirea dintre cei doi protagoniști (Daniela Voicu și Ionel Mihăilescu pot fi considerați neașteptați eroi romantici, dar reușesc să transmită toată „lacrimogenitatea” – și o spun în cel mai pozitiv sens al cuvântului! – pe care acest gen trebuie s-o conțină); pe o distribuție secundară bine-definită a cărei singur rol, pe lângă oferirea de scurte dar esențiale momente comice, e să oglindască bebelele protagoniștilor; și, desigur, pe niște excelente dialoguri dulci-amare care punctează la fix etapele vieții de cuplu. ■

– CODRUȚA CREȚULESCU

Rebengiuc n-ar putea renunța la actorie, dar va renunța la câțiva prieteni

Victor Rebengiuc a decis ieri, la TIFF Lounge, să-și facă ordine în contul de Facebook. „Îl verific în fiecare seară. Citesc ce mi se spune, mai scriu și eu. Am peste 700 de prieteni pe Facebook, dar cei mai mulți sînt inactivi și vreau să-i scot. Ce câștigă dacă stau cumiți

în raft?! Nu îmi place nici cînd văd conversații între alții, că nu mă interesează. Plus că îți cer prietenia niște persoane extrem de anonime: își pun poză cu pisica. Păi ce, eu să fie prieten cu pisica?”, a făcut haz Rebengiuc la discuția de ieri după-masă de la Meeting Point. Actorul care a venit anu acesta la TIFF pentru “a se vedea” pe marele ecran în filmul *Medalia de onoare* al regizorului Călin Netzer, a spus că nu are Yahoo Messenger, dar folosește Skype de pe vremea cînd fiul său era în SUA. „Acum dacă aș avea 30 de ani aș rămîne în țară dacă aș fi nebun. Pe fiul meu de 35 de ani l-aș sfătui să plece; s-a întors de doi ani și nu-și găsește job. Am avut ocazii să plec, dar am rămas pentru că îmi iubesc meseria și nu aș putea fi actor într-o altă limbă. Am încercat în două spectacole de-ale ui Purcărete în limba franceză, dar a fost înfiorător și nu aș mai face asta. Eram crispat, mă concentram pe fiecare cuvînt, să îl pronunț corect. Dacă aș avea putere să renunț la profesie, aș pleca din țară, mi se pare că tunelul (n.r. cu luminița) e astupat de tot, nu se vede nimic”, consideră actorul. Rebengiuc a mai mărturisit că primește roluri cu umilință și le refuză din mîndrie încă de la începutul carierei. Încă mai așteaptă rolul care să-l împlinească absolut și nu trece ușor peste cronicile răuvoitoare. ■

– RALUCA BUGNAR

BRANEA'S ONE-SHOT MINIMAL COMIC

1. UH, SEXY! 2. YOU'RE SICK, SHE STILL HAS THE PRICE TAG ON.

InterogaTIFF

Wim Wenders

Wim Wenders, this edition's special guest, honored in the 3x3 section for his lifetime achievements said he will only accept this award for half of his achievements, while the other half is still yet to come.

You were saying it takes great solidarity to promote European Film and stop piracy. How can that actually be done?

I remember I was in Moscow a few years ago. I was strolling about and I reached this market place where they had film stands. Basically, next to the potatoes you had CDs and DVDs with films. At some point I saw my face on a DVD with the inscription 8 in 1; there were 8 of my films on the same DVD. I immediately bought it! It cost 1 dollar... The next day I had a master class in Moscow where they were presenting some of my films and I realized they were showing them by playing that 1 dollar DVD. It was a disaster! Some of the films were shot with a small cam cord in cinemas and you could see people standing up during the projection and hear comments from the audience. I'd rather give my films for free than see them pirated like that, at least people would see them in good quality! But that's not the solution.

You are the president of the European Film Academy, what do you think of Romanian Films?

I saw a few Romanian films, about 6 or 7 of the New Wave, but I don't know much about your national cinema from before these times of international blossom. TIFF is showing 3 films of an older Romanian director about whom I'd like to know more. They're showing a retrospective of his films, it seems he only did 3 throughout his life. I friend of mine had seen them and told me that I need to watch them, that

they are wonderful. I have to get some more insight on the older Romanian films. I liked the ones that I have seen of the New Wave, they perspire realism, they have spirit, they are inventive, and they seem to only focus on Romanian stories, which I admire very much. The type of cinema that I enjoy is typical; it comes from specific cultures and it speaks of real experiences. The Romanian films that I have seen all share that. They speak from personal experience and I love that; you feel that the authors are expressing something that they have actually lived.

How does Romanian film fit into the European scenery, in your opinion?

I think Romanian cinema has an important place in Europe because it connected European film to what it knows to do best. There are a lot of film makers who are doing films just to impress people, and they apply a recipe made of all the ingredients that are considered necessary for success. But Romanian films, on the contrary, have no formulas; they're not tailored for success but rather out of a need to tell those stories. And they do so with limited means, which says so much about those authors. Anyone can make a good film with tons of money, even an idiot! But only a few can make an interesting film with that little resource.

Where would you place European film compared to American film?

The tragedy of the American cinema is directly linked to the tragedy of the American people: they still indulge in the thought that they are the belly button of the world, but they have to slowly accept that it's not so anymore. The American industry is the only American industry left - well, also the weapons industry, of course - and they are trying to convince us with greater means that the American film is the center of the world. The tragedy of the American people is that they don't know much about anyone else; they are too self-absorbed, unfortu-

nately. What I don't like about American films, even when it comes to the greater ones, is that they are interested only in America. There are also American films which presumably take place in other countries, but in fact, it's not so, they're located in what the Americans imagine about how the world looks like. So, sometimes, I feel very offended by the American films.

When you make films, do you try to think in advance who will like them and how they may be received by the public?

I absolutely want people to see my films, but I don't make them in order to be liked or to please. Not everything somebody has to say is pleasant. I listen to anyone who has something truthful to say; there is nothing more beautiful than the truth. In my opinion, beauty itself has lost value; an advertisement can be beautiful; the more things are beautiful the less I trust them. Often enough beauty doesn't have much to do with the truth and any film which is aimed to be beautiful is most likely untruthful.

You have said that you will accept the TIFF award only for half of your lifetime achievements.

That means you must have a lot of projects in mind. Would you care to tell us about them?

An increasing problem for me is rather what films I would chose not to make, because it takes longer and longer to make them. For instance, the film that I'm working on now, *Pina*, in 3D, is taking quite long; we've been working on it for 2 years already. It takes long because these are new technologies, we're working with prototypes. We sit in the editing room like in the good old days, when we would wait for the computer to render the material. We shoot a scene and then we want to see it in 3D and we have to wait about 10 minutes each time for the computer to render it. We have forgotten to wait and now we're learning patience all over again. In the moviegoers heaven that I grew up in, a director would make a film every year, but now it's rather one film every three years. You get the feeling that you reinvent yourself with each film and the name of the game says that you need more time to do so; that's why I try to also make documentaries and short films in the meantime. ■

— RALUCA BUGNAR

TRANSLATED BY OANA DARIE

Republica / Victoria / Arta / Meeting Point / Piața Unirii / Iulius Mall

11:00 - 23:00

TIFF
shop

VINO într-unul din shop-urile festivalului cu un **tricou TIFF** din edițiile trecute și **ai 30% reducere** la achiziționarea unui tricou nou-nouț, ediția 2010!

Poștasul sună întodeauna de câte ori vrei tu

Cu Opțiunea Premium DVR a serviciului UPC Digital TV poți să
revedi de câte ori vrei doar scenele care ți-au plăcut mai mult,
poți pune pauză și înregistra emisiunile difuzate în direct.

DVR - Digital Video Recording

tv • internet • tel
Mai bine cu fiecare zi

MEDIAFAX.ro

prezintă

Zilele Filmului Românesc
la **TIFF** 2010

Supernova

Am omorât-o pe mama

Obucată de hipster cinema meșteșugită cu mult narcisism și destul de multă sinceritate de către un june canadian. Pe numele lui Xavier Dolan, hipsterul auteur și protagonist de cinema arty isteric și dramatic comite un eseu multi-disciplinar (poezie, camere video, vise și imaginații halucinatorii) despre dificultățile relației dintre un fiu gay egocentric și hulpav după niscaiva atenție (fie ea emoțională, sexuală sau intelectuală) și o ființă feminină nu foarte capabilă de manifestări materne, isterică și ea (cel mai probabil isteria se transmite genetic) care păcătuiește cumplit în fața progenerurii aflate constant în crize. Păcatul este atroce și poate fi considerat cel mai feroce lucru care nu ar trebui să se întâmple tocmai unui june gay care se dă pictor, regizor și poet: mama este o mostră de kitch burghez ambulant. Exacerbate de revoltele inerente adolescenței frustrările protagonsitului sînt filmate faux-confesionar și Xavier vorbește cu camera despre cît de absurd este să te simți vinovat că nu îți poți iubi mama care nu te iubește deloc, altfel nu te-ar fi penibilizat în public. Evident, o mică încarcerare într-un internat nu va avea efectele scontate. Iar filmul, pe alocuri emoțional, în anumite instanțe iritant, reciclat și pretențios este aparent finalizat de mama mic-burgheză, în cheie conformist-rezolvativă. ■

- CRISTI MĂRCULESCU

Hai la grădinița TIFF

TIFF-ul de anul acesta s-a gândit și la părinții cinefili. În Piața Unirii din Cluj-Napoca găsiți grădinița TIFF HAPPY KIDS. Vizitați-ne!

Ce se întîmplă, Documentarul?

Toto

Toto e o tentativă solicitantă (e onest să știți dinaintea!) de documentar de artă, genul care dă la schimb informația livrată neutră, a la *Talking Heads* cu impresia&afectele. Cadrul e simplu în aparență: Antonio Cotroneo (Toto) călătorește din Viena, unde lucrează ceva incert la Vienna Konzerthaus, pînă la Tropea, o mică localitate italiană sudică, orașul în care s-a născut. O parte semnificativă a apropierii de Toto (pentru că intenția regizorului Peter Schreiner nu e să inventarizeze

un om, ci să oportuneze intimitatea cu el) e călătoria cu trenul (care pare să aibă viteza unei mocănițe); scenele din timpul călătoriei nu sînt prezentate în progresie temporală-geografică, ci mai mult în ritmul divagațiilor lui Toto despre viață, destin și moarte. Dar *Toto* e în multe părți nevorbit, iar filmările cu piațete central europene populate de vîrstnici reflexivi (sau opiomani știrbi!) ori bărci abandonate pe lîngă pontoane în paragină cîntăresc la fel de mult ca discursul bărbatului. Toto continuă linia lui Schreiner de filme documentare (după *Bellavista* în 2006) interesate de personaje excentrice, reflexive și despre care nu primim vreun tip de informație clară. ■

MARK RACZ

Must See / Ce se întâmplă, Documentarule?

Moda comunistă

Documentarul nemțesc *Moda comunistă* vorbește despre ce se întâmpla pe scena underground a prezentărilor de modă din Berlinul de Est. Descoperim o lume subversivă într-un regim politic pentru care uniformitatea era cuvântul de ordine.

Marco Wilms, autorul filmului, a făcut parte din această mișcare artistică a anilor '80, așa că demersul lui e nu doar unul istoric, ci și sentimental. Prezentări de modă clandestine, improvizate în sufrageriile unuia sau altuia, în băile publice sau sub poduri, sedințe foto, nuduri, machiaje futuriste – toate vorbesc despre fronda unor artiști tineri într-o epocă în care autoritățile făceau razii și îi săltau în Alexanderplatz pe cei cu părul lung sau barbă...

Marco Wilms face un fel de arheologie și pleacă pe urmele designerilor, fotografilor și modelelor din cele două grupuri - Allerleirauh și Chic, Charmant und Dauerhaft – care au ținut capetele de afiș ale modei subversive berlineze.

Ce organizau ei nu erau doar prezentări de modă (ca la casa de modă Venus), ci performance-uri elaborate, influențate de mișcarea punk, gothic sau new wave, teatrale și protestatere.

În finalul lui *Comrade Couture*, protagoniștii încearcă să recreeze un show cu tot cu piesele vestimentare ale unei colecții prezentate în urmă cu mai bine de 20 de ani. Nu le va fi deloc ușor, căci nici ei nu mai sînt la fel, nici perdelele de duș care se vînd azi în supermarket, folosite atunci ca materie primă pentru rochii, nu mai prea seamănă cu cele de altădată.

Sentimental și ironic, documentarul acesta aduce la suprafață o lume dispărută, o istorie care s-a demodat exact ca un obiect vestimentar sau o coafură ciudată... ■

– ANA MARIA SANDU

Nu ratați!

Declarație de dragoste în Piața Unirii

Nu ratați proiecția din Piața Unirii (Ursus Open Air) de la ora 21.45: *Declarație de dragoste*, în regia lui Nicolae Corjos. Au trecut 25 de ani de la premiera acestui love-story autohton de neuitat! Proiecția va beneficia de prezența regizorului Nicolae Corjos și a actorilor Adrian Păduraru și Camelia Zorlescu.

Program Vineri, 4 iunie

CINEMA REPUBLICA

11:00 – 106'

Livada de lămii / Lemon Tree (r. Eran Riklis, *Israel*) Focus Israel

13:15 – 121'

Felicia, înainte de toate / First of All, Felicia (r. Răzvan Rădulescu, Melissa de Raaf, *România*) Competiție

16:00 – 163'

Portretul luptătorului la tinerețe / Portrait of the Fighter as a Young Man (r. Constantin Popescu, *România*) Zilele Filmului Românesc

21:00 – 99'

Măști, după Crăciun / Tuesday, After Christmas (r. Radu Muntean, *România*) Zilele Filmului Românesc

23:00 – 90'

Singe și ploaie / Blood and Rain (r. Jorge Navas, *Columbia*) Umbre

CINEMA VICTORIA

10:00 – 90'

Cui i-e frică de lup / Who's Afraid of the Wolf (r. Maria Prochazkova, *Cehia*) EducaTIFF 8+

12:30 – 72'

Dacia, dragostea mea / My Beautiful Dacia (r. Ștefan Constantin, Julio Soto, *România, Spania*) Zilele Filmului Românesc

15:00 – 73'

Ultima conversație / Last Conversation (r. Noud Heerkens, *Olanda*) Competiție

17:00 – 106'

Bună, ce faci? / Hello, How Are You? (r. Alexandru Maței, *România, Spania, Italia*) Zilele Filmului Românesc

19:15 – 96'

Francesca (r. Bobby Păunescu, *România*) Zilele Filmului Românesc

21:30 – 85'

Nimic personal / Nothing Personal (r. Ursula Antoniak, *Olanda-Ilanda*) Competiție

0:00 – 100'

Izbăvește-ne de cel rău / Deliver Us From Evil (r. Ole Bornedal, *Danemarca*) Umbre

CINEMA ARTA

10:00 – 106'

Zilele Filmului Românesc: scurtmetraje 1 / Românian Days: Short Films 1 *România* Zilelor Filmului Românesc

12:30 – 84'

Moda comunistă / Comrade Couture (r. Marco Wilms, *Germania*) Ce se întâmplă, documentarule?

14:30 – 88'

Fiii Cubei / Sons of Cuba (r. Andrew Lang, *Marea Britanie*) ce se întâmplă, documentarule?

17:00 – 104'

În ziua de Crăciun / Navidad (r. Sebastian Lelio, *Chile*) Focus Chile

19:00

Let's Go Digital *Intrare liberă!*

20:30 – 78'

Umbre scurtmetraje, partea I / Shadows Shorts I 22:30 – 74'

Umbre scurtmetraje, partea II / Shadows Shorts II

UBB AUDITORIUM

19:00 – 104'

Aviatoarea din Kazbek / The Aviatrix of Kazbek (r. Ineke Smits, *Olanda*) Proiecții speciale

21:30 – 106'

Reconstituirea / Reenactment (r. Lucian Pintilie, *România*) Proiecții speciale

CINEMA CITY SALA 1

10:00 – 98'

Groapa de gunoi / Waste Land (r. Lucy Walker, *S.U.A.*) Ce se întâmplă, documentarule?

12:00 – 90'

Vremuri de altă-dată / Lost Times (r. Aron Matyassy, *Ungaria*) Ziua Maghiară

15:00 – 70'

La mare / Alamar (r. Pedro Gonzalez Rubio, *Mexic*) Supernova

18:00 – 100'

Am omorît-o pe mama / J'ai tue ma mere (r. Xavier Dolan, *Canada*) Supernova

20:30 – 93'

Lebanon (r. Samuel Maoz, *Israel*) Focus Israel

CINEMA CITY SALA 2

11:30 – 70'

Copiii soarelui / Children of the Sun (r. Ran Tal, *Israel*) Focus Israel

59'

Femeile-soldat / To See if I'm Smiling (r. Tamar Yarom, *Israel*) Focus Israel

14:00 – 100'

Nu sîntem prieteni / I'm Not Your Friend (r. Gyorgy Palfi, *Ungaria*) Ziua Maghiară

17:00 – 105'

Karla și Jonas / Karla and Jonas (r. Charlotte Sachs Bostrup, *Danemarca*) EducaTIFF 11+

20'

Rebel, Rebel (r. Mihai Bauman, Alexandru Belc, *România*) EducaTIFF

20:00 – 103'

Roșu, alb și albastru / Red White and Blue (r. Simon Rumley, *Marea Britanie-S.U.A.*) Umbre

PIAȚA UNIRII

21.45 – 99'

Declarație de dragoste (r. Nicolae Corjos, *România*)

CINEMA ECHINOX

22:00 – 140'

Gulaal (r. Anurag Kashyap, *India*) 3x3

TIFF LOUNGE

20:00 – 128'

Toto (r. Peter Schreiner, *Austria*) Ce se întâmplă, documentarule?

22:30 – 99'

La priveghi / Members of the Funeral (r. Baek Seung-bin, *Coreea de Sud*) Fără limită

INSOMNIA

20:30 – 91'

Truffaut și Godard / Deux de la vague (r. Emmanuel Laurent, *Franța*) Proiecții speciale

22:30 – 78'

Cretinii / Trash Humpers (r. Harmony Korine, *S.U.A.*) Fără limită

RAHAN
 FIUL YREMURILOR
 SĂLBATICE ÎNCEPE
 LUPTA PENTRU
 SUPRAVIEȚUIRE!

MARȚI, 1 Iunie
GRATIS

NUMAI CU
 ZIARUL **A2**
adevărul

ACUM
 și în rețeaua
 de magazine
MICRO

13 iunie 2010

**LOTERIA
 SPECIALĂ**
13
 78 câștiguri a câte
1.300 lei

La tragerea la sorți participă toate bilețele necâștigătoare, jucate la tragerea Loto 6/49, Loto 5/40 și Joker organizată în zilele de 13, 16, 20, 23, 27, 30 mai și 3 iunie 2010. Detalii în Agențiile Loto și pe site-ul www.loto.ro

Profesioniștii își dau întâlnire la TIFF 2010.

METRO GROUP
 MADE TO TRADE.

Zboruri din Cluj spre :

- Constanța de la 102EUR*
- Frankfurt de la 104EUR*
- Madrid de la 146EUR*

Call Center TAROM
4361 (valabil pentru
apelurile din București)
021.309.64.64
021.309.44.00
021.309.44.44

Frankfurt

Madrid

Constanța

www.tarom.ro

*tarif pentru o călătorie dus-întors, cu toate taxele incluse, valabil pe website-ul TAROM; locuri limitate la acest tarif.

Construind un viitor solid
în România și în lume.

Tenaris

www.tenaris.ro

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
DE FILM TRANSILVANIA

EuroGsm
partener Orange

TIFF GÂNDEȘTE VERDE

Dacă ai un telefon vechi

Adu-l în Piața Unirii
la standul EuroGsm

Noi vom recicla bucățile
de plastic și de metal

și astfel tu vei face un lucru
bun pentru planeta noastră !

Recicleaza-ți telefonul și poți câștiga o **invitație de doua persoane** la proiecția filmului **Baaria** în regia lui **Giuseppe Tornatore** în cadrul Festivalului Internațional de Film Transilvania. În plus primești un **voucher de 25 lei reducere (TVA inclus)** la achiziționarea **telefonului Nokia X3** din magazinele EuroGsm

Mai multe detalii la standul EuroGsm din P-ța Unirii.

Proiecțiile de Gală TIFF 2010

prezentate de

Energobit 20 de ani

Proiecții speciale

Aviatoarea din Kazbek

Maria locuiește pe o insulă olandeză aflată sub ocupație nazistă. E o adolescentă autonomă, relaxată (în chiar primele minute ale filmului se măsoară din cap pînă în picioare, goală, rubicondă), nițel neatentă (dansează pe cîmpuri minate) și cu o fantezie aproape personaj: fluturi apar de peste tot cînd Maria se simte singură și excentricitățile ei atrag sentințe publice, licurici (?) înseninează scene apăsătoare de familie sau de suferință sub ocupație etc. Nemții aduc cu ei cîțiva georgieni, foști loiali lui Stalin. Aceștia visează să elibereze Georgia, Olanda și Europa cu 400 de soldați, nonsens cu spirit care o atrage instant pe Maria. Georgienii cîntă, livrează one linere teatrale în orice conversație și restaurează cinematograful părăsit al orașului (Anamaria Marinca fiind protagonista unuia dintre filmele proiectate, un musical sătesc cu o aviatoare, film în film de o bonomie șarmantă și cu un cîntec magnific). Sigur, e război și nu va trece mult pînă cînd desăvîrșirea vag feministă a Mariei (care ajunge să cunoască amorul și singurătatea extremă) va fi pusă la încercare și în contextul unui (mic) masacru. ■

– MARK RACZ

Anamaria Marinca despre experiența *Aviatoarea din Kazbek*

Regizoarea Ineke Smith, membră în juriul TIFF, și actrița Ana Maria Marinca vor fi prezente în această seară a proiecția filmului *Aviatoarea din Kazbek*, de la ora 19:00, la UBB Auditorium. Anamaria Marinca apare într-un muzical alb-negru care e vizionat de personajele filmului. „Chiar nu am rolul principal. Apar pentru vreo cinci, poate zece minute, dar port titlul filmului, eu sînt aviatoarea. Am filmat în Georgia, în Munții Caucaz. O experiență fantastică, mai ales că m-am întors cumva la rădăcinile mele. Bunica mea e născută în Tbilisi, dar fost prima dată cînd am fost în Georgia”, a povestit actrița. Filmul e vorbit în trei limbi: germană, olandeză și georgiană. „Regizoarea e foarte legată emoțional de spațiul georgian și îl cunoaște foarte bine. Ea a trăit o perioadă acolo. Actori principali sînt foarte tineri, la primul film, minunați. Actrița principală e surprinzătoare, de o combustie fantastică”, a spus actrița romîncă. Anamaria Marinca a văzut filmul la premiera din Amsterdam, acum cîteva săptămîni. „M-am bucurat acolo să mă văd alb-negru pentru prima dată, cu păr zulfat, în costum național georgian, o fericire. Îi fac cu ochiul unei poze a lui Stalin. Nu mi-o luați în nume de rău”, a completat actrița.

Poza zilei

Bune filmele, dar nici sarmaua nu-i de aruncat... / Foto: Nicu Cherciu

Concurs

Cîștigătorii competiției artiștilor clujeni TIFF 2010

Juriul alcătuit din Emanuel Lăzărescu, Dan Curean și Robert Lakatos a desemnat cîștigătorii competiției artiștilor clujeni:

Premiul Cel mai bun film - ex aequo

- ➔ *Panza* (regia Codin S. Pop, 18')
- ➔ *A night on Earth-Cluj* (regia Visky Abel, 20')

Mentiune specială TIFF

- ➔ *Fără mal*, regia Visky Samuel, 18'

Mentiune specială Fabrica de Pensule

- ➔ *Reciclatorul* (regia Antoniu Bumb, 30')

• TRANSPORT PERSOANE CU MICROBUZE • TRANSPORT MARFĂ • TRACTĂRI PE PLATFORMĂ •

TAXI **NAP** **CA**

Un taxi după sufletul clujeanului!

CALL CENTER

orange	cosmote
0744 930 872	0762 689 751
0754 098 154	zapp
vodafone	0788 642 251
0722 642 251	rds
0726 231 231	0771 697 765

0264 **953** ***9953**

NUMĂR CU TARIF NORMAL
valabil în rețelele orange și Vodafone

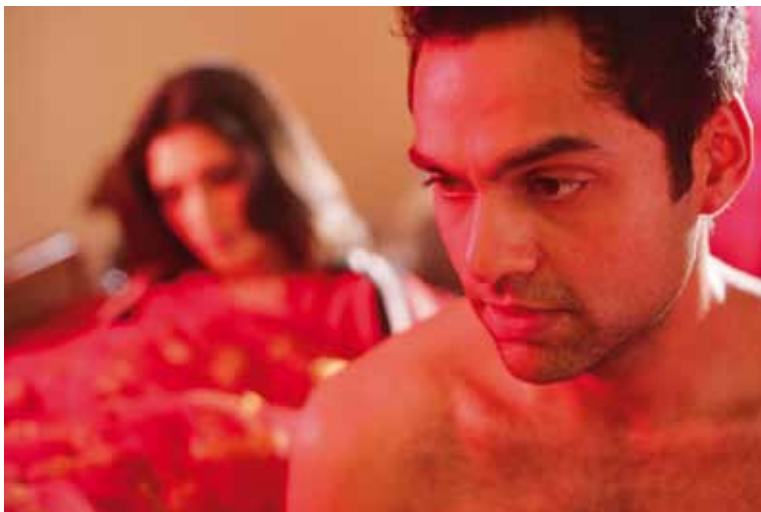
COMENZI NON-STOP!

TAXI 953

www.taxipronapoca.ro

3x3

Doza de Bollywood

Anul acesta porția anuală de film indian de la TIFF vine să arate că, totuși, Bollywood-ul poate să fie și serios, poate, pe lângă ceaiurile dansante cu Shahrukh Khan (geniale, de altfel!), să fie și sobru și politic. Iar prezent în secțiunea 3x3 pentru a demonstra cele de mai sus este regizorul Anurag Kashyap.

Debutul regizorului în lungmetraj – *Black Friday* –, e un film despre atentatele cu bombă (13 la număr) din Bombay din 1993. Filmul a fost, însă, gata înainte ca instanțele indiene să ajungă la un verdict în ceea ce privește indivizii responsabili de cei 250 de oameni morți în explozii. Drept care Anurag Kashyap a trebuit să-și țină filmul pe bară timp de doi ani, pînă cînd teroriștii au fost găsiți vinovați ca să-și arate filmul în India. Nu de alta, dar *Black Friday* investighează evenimentele care au dus la seria de explozii cu o rigurozitate cît se poate de meticuloasă, devenind, în accepțiunea populară și pe bună dreptate, *Munich*-ul Indiei.

Dev.D e o interpretare modernă a romanului Devdas scris în 1917, beneficiar al altor nouă ecranizări regizate de unii dintre cei mai importanți regizori indieni. Însă Anurag Kashyap ia lașul ratat din textul vechi de peste 90 de ani și îi dă niște rațiuni, vicii și complexe proprii societății contemporane și-l lansează într-un triunghi amoroș la fel de damnat ca la începutul secolului trecut, reușind, pe drum, să facă niște observații cît se poate de pertinente despre obsesia sexului în lumea de azi.

Gulaal, filmul pe care-l veți putea vedea astăzi, în ciuda faptului că începe înfricoșător - cu o dedicație făcută tuturor poezilor Indiei pre-independente, este o combinație perfectă de excentrism indian și epopee impecabil structurată. Și, într-adevăr, filmele lui Anurag Kashyap, la peste 140 de minute fiecare, par niște epopei. Fără să plictisească, fără să se piardă, cele trei filme devin niște călătorii de-o viață datorită minuțiozității spectaculoase cu care regizorul indian își crează lumile. Așadar, în bun stil epopeic, *Gulaal* are o poveste atît de complicată încît a o rezuma ar însemna să luăm locul celorlalte articole din *AperiTIFF*, fapt pentru care ne vom rezuma la a spune că este povestea unui tînăr naiv ajuns în orașul fictiv Rajpur unde sînt prinți, femei, mafioți, interese ascunse și politicieni, toți nerăbdători să-l insereze pe săracul Dileep în planul lor malefic. *Gulaal*, chiar dacă emană politic relevant pentru o Indie contemporană, nu lasă seriozitatea să împiedice apariția pe ecran a unui moment dansant pe un cîntec al cărui refren e "Sire e așa supărat, îmi provoacă durere, ca atunci cînd avioanele au intrat în turnuri", confirmînd încă o dată diferențele culturale se topesc cel mai savuros în filmele indiene. Iar dacă TIFF-ul l-a prezentat pe Shahrukh Khan Clujului în uralele spectatorilor în anii trecuți, fiți siguri că întîlnirea cu Anurag Kashyap nu va fi cu nimic mai prejos. ■

– CĂTĂLIN MOISE

TIFF Fashion

29.05 – 06.06

10:00 – 20:00 / **Maitresse Maison**

Prezentarea colecțiilor de modă și accesorii ai unora dintre cei mai interesanți designeri ai momentului: Ada Bucsa, Alice Torella, Anca Ciataras, Carla Szabo, Carmen Secareanu, Cristina Batlan, Diana Nita, Dorin Negrau, Ioana Covalcic, Iris Serban, Lena Criveanu, Lőrincz Gyula, Oana Lazăr, Raluca Nicolaescu, Vika Gorenko.

Vineri, 04.06

12:30 – 14:00/ **Cinema Arta**

Comrade Couture – Vizionare de film în prezența regizorului Marco Wilms

Sambata, 05.06

11:00 – 12:30/ **Maitresse Maison**

Costumul de film - Masterclass realizat de catre Oana Păunescu (DADA/ Castel Films)

Organizatori: TIFF/ Stiletto.ro Parteneri: *Maitresse Maison*/ CFW

Din fugă și în diagonală

● *Deux de la vague*. Înainte ca Jean-Luc Goddard să devină adeptul cinema-ului ca instigare conceptual-revoluționară și înainte ca Francois Truffaut să devină apolitic cei doi au împărțit o amiciție sinceră și câteva proiecte comune. Documentarul lui Emmanuel Laurent investighează debutul lui Truffaut (Cannes 1959), sursele de inspirație din istoria imediată care l-au dus pe Goddard spre *A bout de souffle*, apariția și disoluția Noului Val francez. Must-see pentru cinefilii cu lacune și lagune istorice.

● *Lemon Tree* e un film politic care tratează conflictele (fățișe și latente) dintre palestinieni și israeliți, dar aceste tensiuni rămîn cumiști în fundalul poveștii de interes strict umanitar. Bătălia Salmei și a avocatului ei Zaid de a păstra intactă livada de lămii moștenită de la tatăl ei ajunge pînă în în fața Curții Supreme de Justiție, dar prilejuiește și câteva momente de poezie cinematografică, și într-un fel pregnant, expresiile frumoasei actrițe Hiam Abbass te lasă perplex, fiindu-i la modul cel mai clișeistic, dar adevărat, oglinda sufletului.

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA
Ursus susține TIFF 2010

**Orice moment poate fi inspirație
pentru un nou film.
Ursus este alături de filmul românesc.**

REC

URSUS
REGELE BERII ÎN ROMANIA

Istorii

2009

În Cluj plouă mărunț și deprimant, însă atmosfera bacoviană umple pînă la refuz sălile. Mersul la cinema devine al treilea lucru de făcut pe ploaie. E atît de frig, încît noi, cei de la *Aperitiff*, devalizăm magazinul de second hand din apropiere. Hotărîm să nu ne mai mișcăm din camera de hotel și să facem de acolo ziarul. Sintem în propriul nostru film, ca o familie complet disfuncțională “da’ a’ naibii de amuzantă”; există chiar pericolul să ne înecăm cu bucățile de pizza comandate on-line de atîtea rîs. Printre vorbele de duh: Mărculescu descrie *Katalin Varga* ca pe un “Tezaur folcloric cu viol” iar Miruna inventează termenul de “papițoing around” (folosit ca să descrie acel filfizon de tiff care vrea mai mult să fie văzut decît să vadă). Unde sînt petrecerile și dezmățul? Nu știu, pentru că lucrăm mai mult ca oricînd și pentru că am nevoie de somnul de frumusețe... Chit că dimineața mă vede doar Laura și fetele de la Cristian. Cu siguranță, cei 8 ani de excese TIFF și-au spus cuvîntul. Cînd toată lumea îmbătrînește, dom’ director artistic devine tot mai energic și mai flamboaiant, iar pălăriile și cămășile lui din ce în ce mai colorate și mai ușchite. La *Amintiri din epoca de aur* îmi picură apă din tavan, ceea ce face vizionarea și mai chinuitoare (pe lîngă faptul că stau pe jos și-mi întind cît pot gîtul ca să citesc subtitlurile în engleză, ca de auzit n-aud nimic). Republica, locul atîtor delicii și revelații cineafile, e într-o stare jalnică și există chiar și o campanie menită s-o salveze de la iarmarochizare. Mungiu and Co stîrnește ceva controverse cu omnibusul tragi-comic pe motiv c-ar fi prea mult rîsu și puțin plînsu... E o ediție sumbră, cu filme serioase, politice, cu statement-uri zguduitoare despre starea lumii și pumni în plex unu după altul – *Gomorra*, *Hunger*, *Il Divo* – dar și cu documentare senzaționale, care au ajuns să fie chiar cu mult mai bune decît ficțiunea: superbele *My Winnipeg*, *Man on Wire*, *Valentino* sau *Constantin și Elena*. Se inițiază TIFF Lounge-ul la ideea mea și la insistența Oanei, ocazie ideală ca publicul să poată vorbi cu invitații și cu autorii, pe care de acum nu mai trebuie să-i vîneze la petreceri prin perdeaua de fum, alcool și bass.

Evident, *Anticrist*-ul rupe scontat și ciclul “organe sexuale feminine agreate” continuă cu.. da chiar mai vreți să vă povestesc ce și cum? Pentru mine, oroarea majoră vine din *Vinyan* unde niște copilași chiar mai drăgălași ca ăia din *Împăratul muștelor* eviscerează un bărbat și apoi îi poartă pe brațe intestinele. Imaginea aceasta va fi ștearsă doar de masa cu sushi de final, ritualică, a redacției. La lansarea cărții lui Leo se lasă cu plînsete, cică, un moment hiper-emoțional pe care l-am ratat ca aveam de scris: mă plîngeam de calitatea sexului în filmul românesc. De ce trebuie să fie atît de sordid, de nasol, de non-orgasmic de să îți se taie definitiv? Probabil că Florin Piersic Senior ori nu le-a văzut, ori nu se lasă influențat, pentru că e mai verde și mai zemos ca niciodată, cu un libidou de adolescent: la gală, o umple de drăgălășenii lascive pe “Claudica”. Un moment perpelxant și pentru noi și pentru Cardinale care nu știa dacă să rîdă, să se indigneze, să fie flatată sau s-o ia la fugă.. Nooo, alt moment cultiff. Soarele răsare cam prea pe final și ne deșteaptă pofta de viață. Păcat că nu putem să mai facem un TIFF bis, așa cam ca revelațiunile chelnerilor. ■

– ANCA GRĂDINARIU

DONCAFÉ®